

Jordi Pina: «Les defenses dels presos polítics ens coordinarem per anar a Estrasburg»

L'advocat de Jordi Turull critica el bloqueig del tercer grau i valora positivament que l'Advocacia de l'Estat no s'hagi oposat frontalment als indults

Jordi Pina | Paula Roque

Fa tres anys i mig que els presos polítics estan empresonats i ja ha passat més d'un any de la sentència de l'1-O. Entre sortides per treballar, permisos, un confinament entre reixes pel coronavirus i l'estira-i-arronsa amb el tercer grau, el Tribunal Constitucional (TC) comença finalment a pronunciar-se sobre els recursos d'empara contra la decisió del Tribunal Suprem de condemnar els dirigents independentistes a penes d'entre 9 i 13 anys de presó. Això obre la porta per traslladar el cas al Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH), on els independentistes confien que es faci justícia davant les vulneracions de drets que han patit a l'Estat aquests últims anys.

En aquesta entrevista amb **NacióDigital**, Jordi Pina, advocat de Jordi Sànchez, Josep Rull i Jordi Turull, repassa la situació dels presos, que només poden accedir a permisos penitenciaris després que el jutge de vigilància penitenciària en bloquegés el tercer grau, i també parla de l'estratègia per portar la causa a Estrasburg. Explica que les defenses ja s'han reunit per refrescar el cas i distribuir-se la feina, i que tenen la voluntat de coordinar-se en aquesta nova etapa que s'obrirà els propers mesos i que anirà per llarg. També parla dels indults, i valora positivament l'informe de l'Advocacia de l'Estat, que representa el govern espanyol. Podria haver-

s'hi oposat i no ho ha fet.

- Esperava que el jutjat de vigilància tombés el tercer grau abans que el cas arribés al Suprem?

- No. La veritat és que ens ha agafat amb el preu canviat. Ha passat a l'inrevés que a l'estiu. Aleshores la jutgessa va suspendre el tercer grau mentre es tramitava el recurs, però després va resoldre el cas donant-nos la raó. Ara ha passat el contrari. M'ha sorprès la resolució del jutge, perquè després de veure que no suspenia l'execució del tercer grau no m'esperava que després digués el que diu a la interlocutòria. Dir que no han reconegut el delictes i que és massa d'hora per al tercer grau no és cert i són arguments que no existeixen a la llei.

- Els presos porten més de tres anys a la presó. Què ha de passar perquè se'ls accepti el tercer grau?

- Doncs, no ho sé. No hi ha cap article de la llei que posi com a requisit que s'hagi de passar un determinat temps a la presó abans d'accedir al tercer grau. El fet de la durada de la presó es valora, però normalment va associat a la perillositat del delictes. Quan a una persona li posen 10, 12, 15 anys de presó per homicidi, d'agressió sexual, de narcotràfic... Podem valorar qui és el delinqüent i quin perfil criminal té. En el nostre cas, que són presos polítics, això s'enfonsa. Tenen condemnes llargues, però hem de valorar què han fet i la seva perillositat. Una persona que convoca una manifestació o que dona suport a un referèndum prohibit pel Tribunal Constitucional, no mereix estar de 9 a 13 anys a la presó. Els presos estan integrats a la societat, no comporten cap perill, i els arguments de la durada de la pena s'enfonsen. Compleixen tots els paràmetres per accedir al tercer grau. Recordo que a l'octubre farà quatre anys que Sánchez i Cuixart són a la presó.

- L'altre argument és que no s'ha assumit el delictes.

- M'ha sorprès molt que aquest jutge utilitzi aquest argument. Que ho faci el Suprem o el fiscal forma part de la normalitat, però que ho utilitzi el jutge m'ha decebut molt. Que no hi ha hagut assumpció del delictes no és veritat! Un intern no assumeix comissions de delictes. El codi penal no sanciona la realització de delictes, sinó la realització de conductes, que tenen una translació en un codi penal. Si vostè colpeja una persona i li causa lesions, això està tipificat en un codi penal que estableix una sanció que ha de tenir. Els nostres clients han reconegut des del primer dia la seva conducta. Alguna vegada els presos han negat haver fet les tasques necessàries per al referèndum? Sánchez i Cuixart van dir que no havien convocat la gent a la conselleria d'Economia? L'únic que discuteixen els presos és que aquesta conducta no pot estar integrada en el delictes de rebel·lió o sedició, que requereix violència. El delictes no s'ha d'assumir, s'han d'assumir els fets i els han assumit tots.

"Els presos compleixen tots els paràmetres per accedir al tercer grau"

- Sobre la taula hi ha els indults. Com interpreta que l'Advocacia de l'Estat no s'hagi pronunciat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218044/advocacia-estat-esquiva-indults-pero-dona-reparat-dany-economic-1-o>) sobre si cal concedir-los?

- Que l'Advocacia de l'Estat no digui si s'han de concedir, és molt. No esperava que l'Advocacia fes un informe favorable a la concessió dels indults, però que no digui que s'oposa a la concessió de l'indult, per mi és exactament el mateix que dir que està d'acord amb la concessió dels indults. Tenia molt fàcil fer un informe en contra. En aquest sentit, ho he de valorar positivament. No ens hem d'enganyar: l'Advocacia de l'Estat és el govern espanyol. Que el govern espanyol no faci un

informe desfavorable com el de la Fiscalia o com el que, probablement, farà la sala segona del Suprem, ho valoro positivament.

"Que l'Advocacia de l'Estat, que representa el govern espanyol, no digui que s'oposa als indults, és molt"

- Creu que el govern espanyol ha intercedit?

- L'advocada de l'Estat que ha fet l'informe deu haver rebut indicacions del seu propi client. No oblidem que l'advocada de l'Estat té client. Altra cosa és el ministeri fiscal, que defensa l'ordre públic, però l'Advocacia de l'Estat és una acusació particular que compareix perquè hi ha un tema de malversació i representava el Ministeri d'Economia i Hisenda del govern d'Espanya. Evidentment, el seu client és el govern d'Espanya, i és el client qui dona les directrius i diu com s'ha de fer l'informe. És un informe que diu però no diu, però, per a mi, és important. Hauria pogut dir directament que s'oposaven a l'indult, i no ho ha fet.

- També s'ha plantejat la reforma del codi penal. El ministre Miquel Iceta deia aquesta setmana que no ho acabava de veure (<https://www.naciodigital.cat/noticia/217987/reforma-sedicio-segueix-sense-calendari-psoe-veu-noves-pegues>) ...

- Iceta parlava de majories i de l'assumpció del delictes. Això és una barbaritat. Hi ha dos mecanismes que serveixen per modificar penes injustes, l'indult i la reforma del codi penal. Serveixen per corregir defectes que veu el legislador. La gràcia de l'indult és que serveix perquè, si el govern considera que una sentència no és ajustada, la pot corregir concedint el perdó. La modificació del codi penal neix perquè hi ha un precepte penal que té llacunes i aspectes interpretables en contra de l'intern. En el cas del delictes de sedició, hi ha hagut un anàlisi profunda per part d'Amnistia Internacional i queda clar que ha de comportar una actuació violenta. El legislador té l'obligació de corregir els déficits dels preceptes, perquè els ciutadans tenen el dret que l'aplicació de les lleis sigui inequívoca i passin coses com que persones pacífiques hagin estat condemnats a penes de 9 a 13 anys de presó. Una manera de corregir-ho és modificar el tipus penal. Què té a veure això amb l'assumpció del delictes? Precisament, perquè s'està plantejant la modificació del delictes de sedició això comporta que mai es pot assumir aquest delictes en persones pacífiques com els Jordis o el Govern de l'1-O.

"Si haguessin tingut un mínim de decència, Narváez i Conde-Pumpido s'haurien abstingut de resoldre tots els recursos des de 2017"

- Quan preveu que el TC es pronuncii sobre la resta de recursos contra la sentència de l'1-O?

- La previsió és que a l'abril s'ha de debatre la sentència de Turull, Rull, Sánchez i Forn. És probable que la recusació de Conde-Pumpido retardi aquestes resolucions. Si les coses funcionen, seria lògic que aquest abril tinguessin la sentència. Em consta que la redacció de la sentència està molt avançada o pràcticament acabada. Si queda paralitzada per la recusació, com sempre, el TC ens dirà que ho retarda i que la culpa és nostra perquè recusem magistrats que no tenen la decència

d'abstenir-se ells prèviament. Qui fa les conferències la tardor de 2017 dient determinades coses dels presos polítics no som nosaltres, són els magistrats. És molt complicat descobrir aquestes coses, ho trobem dos o tres anys més tard de produir-se els fets. Narváez i Conde-Pumpido saben què van dir i a sobre et posen la culpa a tu per reprovar-los. Si haguessin tingut un mínim de decència, s'haurien abstingut de resoldre tots els recursos que han resolt des de 2017.

- Veu voluntat en el TC per mantenir la unanimitat a l'hora de resoldre els recursos de la sentència?

- No li ho sabria dir. Jo tinc sentències amb vots particulars de magistrats del TC. Evidentment, si hi ha resolucions del TC amb vots particulars, de cara a Europa són millors per a les defenses que no pas si són per unanimitat. Però també s'ha de tenir en compte que els recursos de Mundó i de Borràs, més enllà de la qüestió de la competència, pràcticament no es tractava res del guix que la resta de defenses hem tractat sobre les vulneracions de drets fonamentals. El meu recurs d'empara té més de 160 pàgines, hi ha molta matèria. És possible que algun d'aquests punts hi hagi algun magistrat que tingui un vot discrepant. Penso que hi haurà alguna discrepància amb la interpretació sobre els límits del dret de reunió i llibertat d'expressió. També hi ha el tema del prestigi, els jutges saben que anirem a Estrasburg i han de vigilar de fer les coses ben fetes.

"Les defenses tenim la voluntat que, quan ens toqui posar-nos a escriure davant del TEDH, ens coordinarem"

- Com enfoquen l'etapa d'Estrasburg?

- Sobre la base dels arguments que hem portat al TC. No ens podem moure d'aquí. Les defenses ens estem coordinant i anem a una. Ens hem reunit per preparar-ho i repartir-nos la feina. Hi ha haurà vuit o nou recursos que s'enviaran més o menys al mateix moment al TEDH i sobre els mateixos fets. Suposo que tot s'acabarà agrupant en una mateixa resolució. Plantejarem la vulneració de drets civils i polítics bàsics, si hi ha conductes que mereixen el càstig penal que han rebut, si aquest tipus de delictes mereixen sanció quan no hi ha hagut violència, quines són les limitacions del dret a la llibertat d'expressió...

- Com s'estan coordinant amb la resta de defenses?

- Ens vam reunir fa poc per refrescar el cas, ara que ja tenim a prop les resolucions del TC. Vam repassar els escrits, què vam al·legar, on fariem èmfasi... Les defenses tenim la voluntat que, quan ens toqui posar-nos a escriure davant del TEDH, ens coordinarem, com és lògic. Al TEDH no pots presentar demandes de 400 fulls, està molt acotat. Hi ha formularis molt concrets i cal tenir una capacitat de concreció important. En aquest sentit, anirem a l'una i si, per exemple, la defensa de Cuixart treballarà un tema concret jo hi puc passar més de puntetes. Intentem estar tots ben coordinats per explotar al màxim totes les opcions sense ser reiteratius a l'hora de plantejar els recursos. Ens està anant bé i sempre hem anat a l'una.

"Estic convençut que el TC ha resolt en un termini més o menys raonable per la vaga de fam de Sánchez, Rull, Turull i Forn"

- La sentència d'Estrasburg anirà per llarg.

- Sí. Nosaltres tenim algunes demandes presentades a Estrasburg del juny de l'any passat i encara no ens han resolt ni l'admissió a tràmit. Fa de mal dir quan poden resoldre, però estem parlant d'un temps llarg, en cas que finalment s'admetin a tràmit les demandes. Després s'ha de tramitar el procediment, el Regne d'Espanya ha de contestar a les nostres demandes... Per això, nosaltres hem protestat tant -fins al límit que els meus clients es van posar en vaga de fam- contra aquesta passivitat volguda del TC. Quan parlem d'aquests períodes tan llargs, no comptabilitzem el temps que ha estat bloquejat el recurs a l'Estat. La sentència va sortir l'octubre del 2019, poc temps després vam presentar el recurs d'empara, no vam perdre el temps. Des de llavors fins ara, hi ha hagut temps suficient per poder dictar aquestes sentències. El que molesta més és el menyspreu a la llibertat de les persones. Tens gent a la presó i sobre la taula un recurs que anirà al TEDH. Si vas de bona fe, el més lògic i normal és que resolguis ràpid. Estic convençut que el TC s'ha posat les piles i ha resolt en un termini més o menys raonable per la vaga de fam de Sánchez, Rull, Turull i Forn.

- Com valora el retorn de Meritxell Serret de l'exili?

- Tenia l'oportunitat de no ingressar a la presó. Hauria de repassar el cas. Ella estava processava per malversació i desobediència, el mateix que Mundó i Borràs. Si a ells els han condemnat a una pena de multa i inhabilitació, això no comporta pena de presó i Serret tenia la certesa que no la podien condemnar a presó.

- Aviat es faran eleccions al Col·legi d'Advocats (ICAB)

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/217001/lLista-progressistes-sobiranistes-disputara-collegi-advocats-maria-eugenia-gay>) . Com és la relació amb la degana Maria Eugènia Gay?

- Bé, normal. Estic totalment deslligat del Col·legi i no ens veiem pràcticament mai. Tenim una relació normal, d'amics. Des que vaig plegar, em vaig apartar de l'ICAB i no hi he tingut més vinculació.

- Per què va plegar?

- No m'hi trobava a gust personalment amb determinades actuacions que hi podia haver a Madrid o amb membres del govern espanyol. Paral·lelament, hi havia una situació injusta envers els meus clients i amb la sentència de l'1-O, i la severitat d'aquella resolució. Jo no tenia el cap al Col·legi. Durant aquells anys, em vaig presentar amb tota la il·lusió però no vaig poder exercir com jo volia la tasca, perquè tenia una prioritat per sobre, que era la de defensar els meus clients en el judici més important de la història del país. Després de donar-hi moltes voltes, vaig preferir anar-me'n a casa. Lògicament, hi ha certes coses que jo no compartia de com es van fer les coses a l'ICAB. El més honest era marxar i centrar-me en el més important que era la defensa dels meus clients.

- Es posicionarà a favor d'alguna candidatura a les eleccions?

- No, no crec que ho hagi de fer. A les eleccions a l'ICAB votaré qui cregui que ho pot fer millor i ja està. No em presentaré amb cap candidatura ni faré res. És una etapa passada.

- Creu que ha estat a l'altura l'ICAB davant la restriccions de drets i llibertats?

- No diré si els meus excompanys de Junta han estat o no a l'altura. Hi ha determinades coses quan passat en tot aquest temps que a mi, personalment, m'hauria agradat que es fessin d'una altra manera. Això no vol dir que jo tingui raó i els altres, no. No soc ningú per censurar res a la

degana o a la resta de membres de la Junta, als quals tinc estima i som amics.